

villende blive vant til at modtage Prygl, og naar de saa kunne slippe med en mindre Indespærring og komme ud igen og gøre Ulykker, efter at de have faaet Klø, ere vi saa meget uheldigere stillede, saa have vi dem igen gaaende mellem os. Der er ogsaa det, der taler mod Pryglene, hvad man alt har gjort opmærksom paa, at naar Prygl legaliseres, bliver det let en ren Modesag. Saa ville Bøllerne sige: Naar Samfundet kan prygle, kunne vi saamænd ogsaa. Og at der skulde ligge noget afskrækkende i Prygl for den paagældende Delinkvent eller mulige ligesindede, der kunde finde paa at overfalde, tror jeg slet ikke. Tværtimod; naar de kunne slippe med en mindre Frihedsberøvelse og faa deres læsterlige Prygl, ville de paagældende sikkert være meget glade, og det at spille rask, at tage mod mange Prygl med Anstand vil ligefrem blive en Æressag for den Slags Folk. Man kan i denne Forbindelse spørge: Har Dødsstraffen virket afskrækkende paa eventuelle Mordere? I Almindelighed maa man vel svare nej; den har snarere virket i modsat Retning, og vi have jo ogsaa herhjemme, om end ikke i Formen, saa i Realiteten, afskaffet Dødsstraffen, bl. a. fordi man mente, at den ikke virkede afskrækkende, ikke formindskede Forbrydelsernes Antal. Vi have opgivet at kræve Liv for Liv, ogsaa af den Grund, der ogsaa kan gøres gældende her, at naar et Menneske begaar en Forbrydelse, tænker han i Øjeblikket ikke paa Straffen, tænker ikke paa f. Eks., at naar han overfalder sagesløs Mand, skal han have Prygl, lige saa lidt som den, der myrder, tænker ved sig selv: Nu vil du selv blive et Hoved kortere. Nej, den Slags Folk tænker først og fremmest paa at unddrage sig Straffen, at forsvinde, at komme bort fra Politiets Efterstræbelser. De tænke i og for sig ikke paa Straffen, under alle Omstændigheder ikke paa Straffens Art.

Spørger man saa de Folk, der særlig have med Bøllerne at gøre, Forstanderne paa Tvangsarbejdsanstalterne, holder jeg her i min Haand et Hæfte med Skrivelser fra Justitsministeriet til Folketingets Udvvalg angaaende denne Sag. Der udsendes fra Justitsministeriet forskellige Spørgsmaal til Tvangsarbejdsanstaltens Besty-

rere angaaende deres Mening om denne Sag. Det er særlig de to sidste Spørgsmaal, Nr. 6 og 7, det i denne Forbindelse drejer sig om. Nr. 6 hedder: Kan Bestyreren bringe alle arbejdsføre Medlemmer til at arbejde? Og Nr. 7: Savner Bestyreren Indførelsen af ny Midler dertil? Der svares naturligvis forskelligt. Nogle mene, at Prygl ere heldige, andre, at de ere forkastelige, men det er det karakteristiske for adskillige af dem, der holde paa Pryglene, at de have en eller anden særlig Grund dertil. De sige, at hvis der skulde udbryde Mytteri paa Anstalten eller ske Arbejdsnedlæggelse, hvis man skulde fremtvinge mere Arbejde af de paagældende o. s. v., saa vil det være nødvendigt at faa Lov til at prygle.

Jeg skal saaledes nævne, at Bestyreren for Københavns Tvangs- og Arbejdsanstalt paa Nr. 6 svarer benægtende; han kan ikke faa alle arbejdsføre Medlemmer til at arbejde, og han forklarer det med, at for Tiden hensidder der en Person i Celle, der vedblivende nægter at udføre noget som helst Arbejde. Han blev den 26. September f. A. indsat til Afsoning af 180 Dages Tvangsarbejde for Vold. Den 29. Oktober nægtede han at arbejde, og da alle Forestillinger prellede af paa hans Stivtind, blev han hensat i Enkelcelle for en Tid af 1 Maaned. Af Hensyn til dette enkelte Lem paa denne Anstalt, mener Bestyreren, det er nødvendigt at gennemføre Pryglestraffen; af Hensyn til denne ene Mand skulle saa vi her i dette Land indføre Pryglestraffen og derved sætte Kulturen og Civilisationen tilbage. Jeg havde nær sagt, at naar denne ene Mand paa Københavns Arbejdsanstalt ikke kan bringes til at arbejde, lad ham saa i Herrens Navn lade være, lad ham sidde i sin Celle, han bliver nok ked af det, saa at han beslutter sig til at tage fat.

Der er dernæst Bestyrelsen for Københavns Amts Tvangsarbejdsanstalt. Denne siger, at de Midler, der for Tiden haves til at tvinge Tvangsfangerne til Arbejde og til at rette sig efter Disciplinen, vilde — hvis der fra Fangerens Side gjordes alvorlig Modstand — sikkert vise sig at være utilstrækkelige, men hidtil har der ikke fundet noget større Brud paa Disciplinen Sted. Man udtaler sig hverken for